

Pandinus ugandaensis (Kovarik, 2011)

Wpisany przez Jacek Szubert
piątek, 13 stycznia 2012 18:44

{gallery}gallery/P.ugandaensis{/gallery} [Więcej szczegółowych zdjęć](#) . Thanks to [Leonard Georg](#) for this contribution.

Występowanie: Uganda - [rejon Kaabong](#) .

Środowisko naturalne: Podobne do blisko spokrewnionego [P. imperator](#) , a więc wilgotne oraz ciepłe. Znaczną część czasu spędzają w wykopanych przez siebie norkach, do czego podstawą mogą być płaskie kamienie.

Wielkość: 9-11 cm.

Wygląd: Karapaks, mesosoma, metasoma oraz femur i patella pedipalpów są jednolicie czerwono-czarne. Jedynie nogi, telson oraz chele są czerwono-brązowe. Palce cheli całkowicie czarne. Karapaks nie posiada granulacji. Patella pedipalpów posiada 16 trichobothrii po zewnętrznej stronie, a 8 po dolnej.

Jad: Podejrzewać można, że podobnej siły jak inni przedstawiciele tego rodzaju. A więc bardzo słabej mocy, powodujący jedynie lokalne i krótkotrwałe objawy.

Przebieg życia: ?

Warunki hodowlane

Terrarium: Dla dorosłego osobnika wystarczającą powierzchnią będzie 20x20 cm, para potrzebowała będzie nieco więcej miejsca, a więc 20x30 cm powinno być odpowiednie.

Temperatura: Optymalną temperaturą podczas dnia będzie 27-30°C, nocą kilkustopniowy spadek.

Wilgotność: 70-80%. Mimo, że stosunkowo dobrze znosi przesuszenia, wilgotność utrzymujemy na wysokim poziomie.

Podłoże: Włókno kokosowe. Warto zapewnić dość grubą warstwę, a na wierzchu umieścić płaski kamień, co posłuży jako podstawa do wykopania norki.

Rozpoznawanie płci: Dymorfizm płciowy nie jest wyraźnie zaznaczony na pedipalпах. Samce posiadają 13-14 zębów na pektynach, samice 10-11.

Rozmnażanie: ?

Uwagi:

- Gatunek bardziej defensywny niż blisko spokrewniony *P. imperator*, lecz podobnie jak on, sporo czasu spędza pod ziemią.

Pandinus ugandaensis (Kovarík, 2011)

Wpisany przez Jacek Szubert
piątek, 13 stycznia 2012 18:44

- Aby go hodować nie potrzebujemy żadnych dokumentów, nie jest zawarty w załącznikach CITES.

- Pierwotnie zaimportowane zostały jako [*P. imperator*](#), dopiero po pewnym czasie osobniki te opisano jako *P. ugandaensis*.
Przybyły one do Europy w znacznych ilościach, wielu sprzedawców nadal sprzedaje je pod błędną nazwą. Tymczasową nazwą handlową były:
Pandinus
sp. Uganda czy
Pandinus
spec. Uganda

Cechy wyróżniające ten gatunek od pozostałych *Pandinus* spp.:

- Mniejsza ilość trichobothrii na dolnej stronie cheli - wynosi ona 8, podczas gdy inne gatunki posiadają 9-15.
- Mniejsza ilość zębów na pektynach - 13-14 u samców, 10-11 u samic, podczas gdy inne gatunki posiadają 16-21 u samców, i co najmniej 15 u samic.
- Różnice w stosunku długości do grubości poszczególnych segmentów metasomy. W przypadku IV segmentu stosunek ten wynosi więcej niż 2 u *P. imperator*, a 1,6-1,7 u *P. ugandaensis*

Bibliografia:

- Kovařík, F. 2011. *A review of the subgenus Pandinus Thorell, 1876 with descriptions of two new species from Uganda and Ethiopia (Scorpiones: Scorpionidae).*
[Euscorpius, 129: 1–18](#)